september
2020
nr 48

GCL – BERICHTEN

Voorzitterswoordje

Beste GCL-ers,

Hopelijk hebben jullie een beetje kunnen genieten van de vakantie, al blijft Corona nog steeds een belangrijke stoorzender. Zoals dat al het geval was vanaf maart, verwacht ik dat we de komende maanden nog veel digitaal zullen moeten samenkomen.

Dit hoeft ons niet te verhinderen ons engagement als GCL-er verder op te nemen, misschien zelfs nog meer dan anders.

Vooraan in de Algemene Beginselen staat dat GCL-ers Christus meer van nabij willen volgen en met Hem aan de slag willen gaan. Dit leidt ons tot de vraag: "Wie is Jezus voor mij?" We zoeken niet naar een theoretisch antwoord, maar iets persoonlijks, van vriend tot vriend. De volgende vraag is: "Wat doe ik voor Christus?", met in het achterhoofd "Wat je aan de minste van de mijnen gedaan hebt, heb je aan Mij gedaan."

Ik denk dat deze twee centrale vragen net nu relevanter zijn dan ooit. Onze spiritualiteit is er één van God vinden in alle dingen. Net in deze tijden waarin onze levensstijl, onze sociale contacten, de toekomst van onze kinderen, ons werk, ons kerkgaan enz. op de proef worden gesteld, worden we geprikkeld om te zoeken naar ons fundament en naar de weg die we willen gaan. En daarbij is het hoopgevend dat er wereldwijd meer dan 25.000 GCL-ers zijn die ook deze weg gaan. Natuurlijk kijken we ernaar uit om onze eigen GCL groep in levende lijve weer terug te mogen zien. Hopelijk snel.

Ivo Raskin,
Voorzitter GCL-Vlaanderen

Denkend geloven: ***Wereld-in-transitie***, zoektocht naar spirituele antwoorden.

Een reeks van vier lezingen, georganiseerd door de KU-Leuven, bekoorde de redactie om er een artikelenreeks voor GCL-berichten over te schrijven en stil te staan bij de zeer snel en sterk veranderende wereld waarin we leven.

Jacques Haers s.j. *mocht de spits afbijten met een inleiding op het thema:"* Wereld in transitie*". We proberen jullie mee te nemen in zijn bijzonder rijke filosofische en spirituele gedachtegang. Je wordt er van meet af aan uitgenodigd om vooral zeer kritisch mee te denken en open te staan voor elke vorm van weerstand die je gewaar wordt binnen in jezelf. Een gedachtewisseling met 'tegenstanders' is essentieel om een goede transitie mogelijk te maken.*

'Samen' als antwoord op vraagstukken.

We lijken in een verwarde wereld te leven die sommigen angstig maakt. Anderen reageren er positiever op. Net die confrontatie tussen de verschillende manieren van kijken naar en denken over onze zeer veranderende wereld is een ***spirituele*** zoektocht naar een antwoord. *Krinein* (Grieks: oordelen en onderscheiden) is het moment waarop je een beslissing moet nemen, leren zien wat op het spel staat. Daarvoor ga je SAMEN de verschillende percepties bekijken om van elkaar te leren en SAMEN tot een consensus te komen. Samen in discussie gaan en openstaan voor de invalshoek van de anderen, brengt ons een stap vooruit. Dit is een ***spirituele*** houding. In het leger, dat gewoon is met crisissituaties om te gaan, bestaat het begrip VUCA: Volatile (snel veranderend), Uncertain (onzeker), Complex, Ambiguous (vaag dubbelzinnig). Dit veronderstelt een kijk op de gebeurtenissen die eigen is aan 'systeemdenken'. Jacques zelf gaf een prachtig voorbeeld: de klimaatconferenties moeten nu interdisciplinair zijn. Economisten, ingenieurs, filosofen, juristen, kunstenaars, sociologen, … elk vanuit hun eigen domein, moeten in dialoog gaan om een oplossing te vinden. Helaas is ons denken, gevolg van de moderniteit, een denken geworden vanuit specialisaties met ieder zijn gelijk. Dit is geen antwoord meer op de huidige samenlevingsproblemen. Op dit eigenste moment van het neerpennen van dit artikel wordt de club om advies te geven hoe om te gaan met het virus uitgebreid met pedagogen, psychologen, sociologen …(nvdr). De economist, noch de viroloog, geeft een antwoord op de problemen van de wereld van vandaag. Er is meer VUCA-denken nodig. De wereld ontsnapt aan onze controle, ontplooit een dynamiek waarnaar wij ons moeten voegen en komt in opstand tegen de manier waarop wij reageren. In ***spirituele*** termen: hoe gaan we om met ons 'anders zijn'?

De wereld vanuit epistemologisch standpunt.

Hoe doe je in deze volatiele en complexe wereld het best *kennis* op ? De epistemologie (kennisleer) bestudeert denkpatronen over hoe men naar de wereld kijkt. Vanuit *epistemologisch* standpunt kun je naar een vogel kijken en hem

herkennen aan de vorm (wiskundig denken), of aan de klanken (bioloog). ***Spiritueel*** moeten we ons ervan bewust worden dat we op een bepaalde manier kijken, dat we weten vanuit welke hoek dit kijken komt en ons ervan bewust zijn dat die blik *eenzijdig* is. Zit er een openheid in u om alles te beluisteren? René Bouwen heeft als eerste leuze: 'Knowledge is not between the ears but between the noses'. Er zijn minstens twee en liefst veel meer mensen nodig om een zaak te bekijken. Neem nu 'een dam bouwen': Ingenieurs bekijken de technische kant, ecologen de wijzigingen in de natuur, sociologen houden rekening met de mensen die er leven, activisten of buitenlandse politici komen op voor bedreiging voor anderen… Een gemeenschap is nodig om alle facetten in ogenschouw te nemen.

De wereld vanuit ontologisch standpunt.

Deze wereld kun je ook vanuit ontologisch standpunt bekijken. De ontologie (zijnsleer) vertelt ons hoe de wereld 'is'. Misschien is die wereld anders dan mijn verwachtingen en moet je dit aanvaarden. Nemen we bij wijze van voorbeeld een relatie. Epistemologisch *kennen* we de andere. Maar ontologisch reageert of is hij/zij niet zoals we het verwachten. Dit biedt weerstand. De weerstand *laten bestaan* is ook een ***spirituele*** houding. Een goede vriend kan een andere mening hebben maar misschien past die nog wat te goed in je kader…maar wat als de andere zich totaal niet begrepen voelt? Dit brengt je epistemologisch denksysteem in twijfel.

Een ander voorbeeld: In de supermarkt rijdt een jongen met zijn kar tegen een dame. Die draait zich om en vraagt ermee te stoppen. De moeder zegt: "'mijn zoon doet wat hij wil, wanneer hij wil en waar hij wil'". Waarop een jongeman zich omdraait en een fles water over de kleine giet. De moeder is verbouwereerd maar de jongeman antwoordt: "Ik doe wat ik wil, waar en wanneer ik wil". Als we op retraite gaan: hoe stellen we ons op? Onze wereld is geïndividualiseerd, gefixeerd op het ik en niet op de relationaliteit die aan ons bestaan vooraf ging. IK doe de retraite in MIJN relatie met God?

Relationaliteit als basisgegeven.

Je meet de mens af op zijn relationele kwaliteiten. We zijn gefixeerd op het ik en niet op de relationaliteit die ons vooraf met het ik verbindt. Nochtans wist Thomas van Aquino ons al te vertellen dat de schepping *een eigenaardig soort* relatie is: 'creatio est relatio *quidam*'. We zijn met elkaar en de hele schepping verbondenen. Door de schepper is de relatie zelf gegeven. De schepper, God, laat ons een relatie ontstaan die wederzijds is. Die wederzijdsheid is dus 'gekregen'. Het hele scheppingsgebeuren kan enkel in de verbondenheid met de hele wereld. .

Denk aan de verzamelingenleer: elementen die een unie (Universum) vormen. Een element kan enkel bestaan bij gratie van een relatie met een ander element. Zo ook de mens. De verbondenheid komt *vooraf.* Dus moeten we eerst naar de relaties kijken om zicht te hebben op het individu. Dit betekent dus dat we ontologisch de zaken moeten omdraaien. Niet eerst de deeltjes bekijken maar wel de relaties. Niet vanuit 'wat wil ik'. Luister naar hoe het 'andere' in je werkt. Dit is ***spiritualiteit***.

Keuzes maken.

Onderscheiding heeft te maken met hoe je keuzes maakt. Ignatius van Loyola stelt als volgt: "Je bent met je keuzes altijd verbonden met het geheel waarmee je verbonden bent. Je maakt nooit keuzes alleen maar er is steeds een begeleider bij. En de keuze heeft altijd verband met je Godsrelatie = het geheel van de werkelijkheid waarvan je deel uitmaakt."

René Bouwens tweede stelling is: 'you need an optimal heterogeneity' (optimale heterogeniteit) nodig: een groep die voldoende divers is om keuzes te kunnen maken. Eén perspectief mag je nooit vergeten: dat van de slachtoffers die de rekening betalen. Dit brengt frustratie bij deze mensen. Dit is ook het basisdenken van de bevrijdingstheologie die focust op de armen. Dit zijn de gekruisigden, diegenen die de levensomstandigheden hebben die je niemand toewenst. Dit zijn niet alleen de economisch en sociale armen maar ook de toekomstige generaties die geen stem hebben, de diersoorten die verdwijnen…. Vanuit de wetenschap zijn bepaalde structuren fantastisch maar ze zijn voor sommige mensen een ramp (geweest). Bekijk eens de geschiedenis van de farao's die piramides lieten bouwen, vanuit de blik van zoveel slaven die er het leven bij inlieten. Vanuit welk standpunt willen we die geschiedenis bekijken? Door wie laat ik me aanspreken? Waar zie ik de mensheid ten volle gebeuren (reïncarnatie)?

Verhalen die ons dragen.

Om die aandacht te ontwikkelen hebben we verhalen nodig, verhalen die moed geven. Voor ons is een belangrijk verhaal het verhaal van Jezus van Nazareth. Verhalen, zo ook sprookjes, lijken onwaarschijnlijke gebeurtenissen. In onze samenleving van vandaag verdwijnen sprookjes. Dit heeft te maken met 'herkenningsperceptie'. Het is niet echt gebeurd maar er zit een diepere boodschap in. Net dat is de bedoeling: in u iets laten ontluiken dat waardevol is.

Geheim en mysterie.

Een geheim is iets wat je weet en tegen iemand kan gebruiken. Een mysterie is niet iets wat je precies weet en kan omschrijven, maar steeds weer opnieuw moet ontdekken. Voorbeeld: liefde. Dat gaat om meer dan chemische processen. Er zijn ontzettend veel vormen van liefde: moeder met kind, vriendjes van de klas, een ouder zwijgend koppel op een bank, … Liefde is een verzameling van een gemeenschappelijke onderscheiding. Een geheim deel je met een individueel, particulier iemand. De belangrijke gebeurtenissen in ons leven horen we samen te ontdekken door die samen met elkaar te bespreken om samen stappen te kunnen zetten.

Vragen

1. Hoe reageer je als je mensen ontmoet met een totaal verschillende opvatting/ideologie over de realiteit waarin we leven? Andere antwoorden op onze samenleving? Ga je die mensen uit de weg? Ga je in discussie? Probeer je hen te overtuigen van jouw opvattingen of probeer je je in te leven in hun zienswijze?
2. Herken je situaties in je eigen wereld (werk, gezin, …) waar je door de idee van samenwerken, multidisciplinariteit tot een oplossing/verbetering zou kunnen komen.
3. Geeft deze inleiding op 'wereld in transitie' je een nieuw beeld of nieuwe inzichten op je relatie tot God en de wereld om je heen? Ga je op een andere manier kijken naar jezelf en je omgeving.

Ann Sieuw

Solitair in Coronatijd

Toen wij voor 't eerst hoorden van Wuhan en een ver virus was het zover. Het had ons journaal geïnfecteerd. Het zou zich als een echt virus verspreiden, hechten en nestelen in al zijn berichten: “Coronacrisis-cijfers, Coronacrisis-Spanje, Coronacrisis-VS, Coronacrisis-economie, Coronacrisis-sport…”: 'Het virtuele Coronavirus' ging ik het noemen bij mezelf, om het te onderscheiden van het reële Coronavirus. Want, ook al moest je niet naar een ziekenhuis met klachten, symptomen of erger vanwege het reële virus, je bleef niet gespaard van het virtuele. Je hele leven werd erdoor aangetast, door al die berichten en al die maatregelen.

Daar het in een gesprek hierover snel opgevallen was dat ik alleen leef, werd me gesuggereerd om een getuigenis te schrijven vanuit deze invalshoek. Het kon verrijkend zijn voor mensen die anders door het leven gaan, hetzij gehuwd, hetzij communautair. 'k Wens me vooraf te verontschuldigen voor het frequente gebruik van het woordje ik. Mag het stilistisch? Gezien het onderwerp?

In deze periode van 'leven in bubbels' kwam het nog scherper tot uiting. God kan ik niet buiten beschouwing laten, maar verder: Ik zit alleen in mijn bubbel! Heb ik heb wel een bubbel? Ik zit in niemands bubbel! Voor de crisis omschreef ik dit gevoel met 'Ik kom bij niemand op de eerste plaats'. Ik ben wel hartelijk welkom bij enkele mensen, maar dat is, erkennen zij ook, ná alle andere leden van hun bubbel, die zij voorrang moeten geven. Bij gehuwden zijn dat de partner of echtgenoot, kinderen en kleinkinderen. Bij communautairen de communauteit. En bij de collega-solitairen? Hun ouders, als die nog in leven zijn, en daar zorgen zij doorgaans heel hard voor.

Als solitair leer je met enkele subtiele ongelijkheden omgaan. Sommige groeien met het ouder worden. Bij voorbeeld: Voor jou die (nog) geen partner hebt, (nog) geen kinderen en geen ouders meer, worden broer en zus, oom en tante heel dichte familie. Maar omgekeerd is dat niet zo. Naarmate die immers kinderen en kleinkinderen en achterkleinkinderen kregen, werd jij steeds verdere familie in hun wereld.

Een ander voorbeeld. De achterdocht vanwege de bubbelleden als je één van hen benadert. Die is hoger tegenover een solitair dan tegenover een niet-solitair. Mensen die tot een bubbel behoren, gaan anderen als van nature op een afstand houden. Begrijpelijk. Aan hun sociale basisbehoefte is voldaan. Hun veiligheid is verzekerd. Hun zaak is dat nu zo te houden. Afstand houden is bevorderlijk daartoe, vanzelfsprekend en gemakkelijk. Bij een solitair ligt dat anders. Voor hem is afstand houden een discipline die hij moet aanleren en blijven beoefenen. Spontaan heeft hij er geen behoefte aan. In tegendeel. Hij zou van nature naderbij willen komen en zich inleven. Maar in het belang van wie in bubbels leven kan hij dat absoluut niet maken.

Laat echter twee dingen duidelijk zijn. Ook voor de solitair geldt: 'Het is niet goed dat de mens alleen blijft'. Er staat niet dat het slecht is. Behoud a.u.b. deze nuance omwille van sommigen onder ons. Ook voor de solitair luidt de opdracht: 'Weest vruchtbaar en wordt talrijk'. Alleen: Hoe moet hij dat aanpakken, alleen?

Een solitair heeft zijn intense contacten en zijn vruchtbare momenten, al zijn die niet lijfelijk in de tastbare zin van het woord. Hij weet dat die momenten levensnoodzakelijk zijn. Hij kent ze. Hij stelt ze veilig. Want hij wil leven! Hij wil het leven! Zo komt het dat ik wist, toen de corona-maatregelen werden afgekondigd, dat ik hevig in het verweer moest gaan. Want van het regime, zoals wij dat allen opgelegd kregen, begreep ik dat het uiterst nefast was voor mezelf, en erger voor de solitair dan voor de bubbel-mens in het algemeen. Laat me concreet zijn, maar bij lange na niet volledig.

Na jaren retraites, introspecties, oefeningen en gebeden weet ik wat goed is voor mezelf en essentieel. Zonlicht, ongerepte natuur, stilte, dieet, fitness, zinvolle arbeid, permanente studie, eerlijke gesprekken, gebed, eucharistie. Welnu: Naar mijn ongerepte Zoniënwoud rijden was verboden, omdat het geen essentiële verplaatsing was. Naar mijn afgelegen chaletje rijden voor de stilte was verboden, omdat het een tweede verblijf was. Naar mijn vrienden gaan voor een goed gesprek was verboden, omdat hun bubbel vol zat. Toegegeven, mijn dieet zat na jaren van succes in een neerwaartse fase, maar nu in mijn kot blijven, alleen met mijn frigo? Toegegeven, mijn werk was na twintig jaar aan een koerswijziging toe, maar nu zoeken en solliciteren, als de economie zo goed als plat ligt? Geen enkele fitness was nog open. Daar stond ik met mijn abonnement en mijn doktersvoorschrift. Geen enkele eucharistie werd nog gevierd met publiek. Mijn levensbron zelf leek onbereikbaar. Zo te zien bleven enkel mijn permanente studie en mijn persoonlijk gebed buiten schot.

En toch … in werkelijkheid waren het alle items van mijn lijstje die uitzonderlijke kansen kregen, maar ik moest ze hard zoeken en grijpen. Dat ik daar niet overal in geslaagd ben, laat zich gemakkelijk raden. Maar een volledig fiasco is het zeker niet geworden. Om slechts één succes te noemen: Dagelijks kwam Paus Franciscus zelf als huispastoor in mijn solitaire kot. Dank u, moderne technieken in dienst van aloude tradities en goede gewoontes. Dank u, Coronacrisis met al uw Coronakansen. Dank u, genadige God.

Erik De Ridder, juli-augustus 2020.

Adolfo Nicolas s.j.

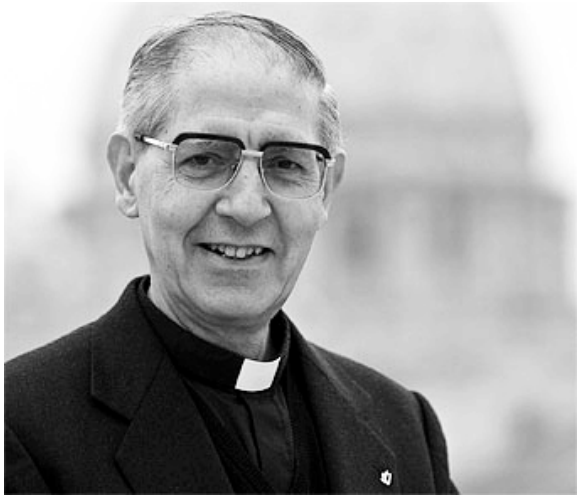

Op 20 mei jl. overleed in Tokyo pater Adolfo Nicolàs s.j. Van 2008 tot 2016 was hij de 30ste algemeen overste van de jezuïetenorde. In die periode was hij ook kerkelijk assistent van de wereld GCL. Wij willen dit speciaal vermelden, omdat op zich de samenwerking tussen de jezuïetenorde en GCL niet vanzelfsprekend is. Na elk GCL-wereldcongres gaat het nieuwe 'executive comitee' opnieuw aan de overste vragen of hij instemt met de samenwerking tussen de orde en GCL. En hij heeft dat aanvaard. Het blad Cardoner gedacht Nicolàs met de publicatie van een brief van hem aan de orde. Je kunt die lezen op de site van de GCL Berichten Vlaanderen. Ons redactielid Mirjam Meijer liet zich erdoor bevragen en schreef:

Les in nederigheid

Het laatste nummer van Cardoner opent met een voor mij fascinerende brief van oud algemeen overste Adolfo Nicolàs s.j. Ik vond en vind wat hij schrijft daarom zo ongemeen boeiend, omdat het in eenvoudige mensentaal zeer diep gaat, mijzelf in elk geval tot intens nadenken heeft gebracht en dat eigenlijk nog steeds doet. Terwijl het in feite niet eens voor 'mij' bedoeld is. Want Nicolàs schrijft er als jezuïet, de brief is bedoeld voor zijn broeders. Toch, wat hij schrijft, voel ik, raakt ook mij. En omdat in dit nummer op nog een andere manier aan deze bijzondere algemeen overste wordt teruggedacht, namelijk door zijn prachtig gebed, wil ik een poging wagen iets uit de brief als het ware te vertalen naar het geloofsleven, de geloofshouding, van ons leken. Wat wil hij zeggen? Ik lees in zijn woorden een soort geloofs-nalatenschap. In grotere en kleinere kringen cirkelt hij om 'het gegeven' dat onze getuigenis van het evangelie vaak hapert omdat we worden 'afgeleid'. Hebben wij, geroepenen, wij gezondenen, nog wel steeds ons doel voor ogen om de erfenis van de apostelen verder uit te dragen? Hij vraagt het zich ernstig af en noemt een aantal afleidingen die de zending in gevaar brengen. Ik ga die hier niet allemaal aanhalen. Dat zou een herhaling zijn en dat is niet wat ik voor ogen heb. Ik wil vooral ingaan op die ene afleiding die ons allen, jezuïet en leek, aangaat. Dé afleiding, misschien kun je zeggen 'dé ver-leiding': die van het 'ego'. Nicolàs formuleert het treffend vind ik, als hij zegt: “Ons ego rust nooit…” En ja, zelden zwijgt dat stemmetje. Dat is ook mijn gevoel. Niet alleen in mijn gebed of als ik mediteer, maar ook gewoon, in mijn dagelijks leven.

Heus, ik wil gericht zijn op de anderen. Maar ben ik dat ook? Sterker nog, ben ik er wel toe in staat? Zelfs als ik iets echt aardigs en altruïstisch doe, is er dan niet toch weer dat kleine stemmetje in me dat zachtjes zegt: “Goed gedaan, de anderen zullen dat toch ook wel vinden?” Eigenlijk misvormt ons ego vaak de focus van onze geest en ons hart. Dat lees ik in zijn brief. Terwijl ons gelovig hart vrij zou moeten zijn van die ik-gerichtheid. En van, schrijft Nicolàs, onze verliefdheid op de eigen mening. Hierbij haalt hij Ignatius aan die zijn retraitanten bij de G.O. trachtte te helpen, juist ook in het vrij worden van déze, zoals hij het noemde, 'horizon vernauwende afleiding'. Ignatius wilde voor zijn volgelingen de vrijheid, de openheid voor iets groters dan voor een paar eigen ideeën… Ik hoor in de woorden van Nicolàs een uitnodiging tot nederigheid. Zo vreemd is dat natuurlijk niet. Het is Jezus ten voeten uit, met Zijn gerichtheid op 'de kleine in ons midden'… Aan ons allen, lees ik in de brief, de oproep ons bij de eigen zending steeds bewust te zijn van die altijd aanwezige 'stoorzender', het 'ego'. Dat zal niet altijd simpel zijn. Maar, zoals we dus elders in dit blad kunnen lezen, in het mooi gebed van Nicolàs, Jezus heeft ons tenslotte geroepen, óndanks onze zwakheden…

Mirjam Meijer

GCL-VLAANDEREN www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschap van Christelijk Leven in Vlaanderen
Voorzitter: Ivo Raskin - Vinkenbosstraat 10 – 3001 Heverlee - 016/68 01 51 - info@gclvlaanderen.be
Nationaal kerkelijk assistent: Ward Biemans SJ, Singel 448, 1017 AV Amsterdam, Nederland
Redactie GCL-berichten: Ward Biemans SJ, Ann Sieuw, Luc Buffel, Ingrid Mat, Mirjam Meijer en Erik De Ridder.
GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €7 (Nederland €8)
GCL-rekeningnummer: IBAN: BE54 4466 6116 7197 - BIC: KREDBEBB

GCL-berichten
september
2020
nr 48

GCL Vlaanderen in coronatijd

Tja, ... niet gemakkelijk, veel ideeën, geen fysieke bijeenkomst, plannen die niet gerealiseerd kunnen worden, maar toch tekenen van hoop. De stuurgroep zit niet stil. Er wordt heen en weer gemaild of gezoomd /geskypet /gestreamd.
We hopen dat jullie GCL-groepje weer op dreef raakt en dat je weer fysiek kunt samenkomen. Voor sommige groepjes was het een nieuwe en deugddoende ervaring om live online te gaan en gebed, zorgen en hoop met elkaar te kunnen delen. Voor anderen was de fysieke afwezigheid een belemmering en lagen de maandelijkse bijeenkomsten zo goed als stil. Alle begrip! Ook ondergetekende heeft het er super moeilijk mee. We zijn sociale wezens die ook lichaamstaal en afstandelijke -hetzij toch aanwezige- knuffel en warmte weten te waarderen.

Voor groepsbegeleiders gaat de permanente vorming verder. In het vormingsweekend GB van 13-15 maart 2020 waren vijf Vlamingen en vijf Nederlanders aanwezig. Onder de deskundige leiding van Daniela Frank (Duitse GCL), vroegere voorzitter van de wereld GCL en Frank Beyersdörfer , beiden gespecialiseerd in het opzetten van vormingen voor groepsbegeleiders, leerden we heel wat nieuwe inzichten die ons ook kunnen helpen in deze periode van laïcisering en gebrek aan Jezuïeten die groepjes kunnen begeleiden.

De werkgroep 'Jongeren' plant nog één bijeenkomst in het najaar (tenzij corona roet in het eten gooit) en voor volgend jaar drie bijeenkomsten, afwisselend in Leuven en Antwerpen. De werkgroep zoekt op welke manier ze jongeren kunnen bereiken om hen op een frisse manier kennis te laten maken met 'delen in het dagelijkse leven'. Afgestudeerde leerlingen van de colleges, aankondiging via de Universitaire parochie en studentenhuizen… niet gemakkelijk. Ook kinderen van onze leden zijn welkom, waar ze ook studeren. Wie ideeën heeft, mag ze ons laten weten!
De regionale werking zit op een laag pitje. Voor Antwerpen werd met de verschillende groepen een regio bijeenkomst georganiseerd, die ook al weer door corona werd uitgesteld tot later. Ook voor Leuven, Gent (+ West-Vlaanderen), Brussel zijn er plannen. Het gaat concreet om een eenvoudige bijeenkomst waarin gebeden en gedeeld wordt met groepen uit dezelfde regio. De ontmoeting met anderen, hetzelfde denken, voelen, beleven, het groepsgevoel binnen een grotere beweging, dat alles helpt ons onze plaats te vinden als kleine mens in een wereld van verbondenheid. Zodra weer grotere bijeenkomsten mogen plaats vinden, gaan we aan de slag voor zo'n regionale ontmoeting.
Wellicht liggen jullie er niet wakker van, of hopelijk toch wel….. Heel wat mensen van de stuurgroep nemen al vele jaren een engagement op zich om GCL Vlaanderen geest en leven te geven. Hierbij is jullie aanwezigheid op een GCL-dag of een andere activiteit of een positieve feedback een grote hulp om ons engagement met heel veel moed te blijven uitoefenen. Nu is er een punt gekomen waarbij we in een heel grote bevraging en met een team van denkende en biddende mensen willen nadenken over datgene wat ons in GCL Vlaanderen voedt, sterkt, bindt en anderzijds wat we o zo nodig hebben en ons ontbreekt in onze groei als groepje of individuele persoon. Daarom heeft de stuurgroep de handen in elkaar geslagen om in gemeenschappelijke onderscheiding samen naar vernieuwing te zoeken zowel op het niveau van inhoud als bestuursvorm/ploeg.
Zodra dit definitief is uitgewerkt, krijgen alle leden hierover meer info en zullen jullie actief hieraan kunnen meewerken.
De coronaperiode heeft ons kracht gegeven om een ernstige terugblik en een gezamenlijke toekomstvisie uit te werken in gebed en verbondenheid met onze God en Heer die ons de goede richting zal wijzen.
Ann Sieuw

Pray for Lebanon

Beste vrienden van GCL-Vlaanderen,

We richten ons tot jullie als vrienden van de wereld GCL en niet ongevoelig voor wat in de wereld met onze ignatiaanse en spirituele vrienden gebeurt. Een voorbeeld is GCL- Libanon. Iedereen hoorde over de explosie. Iedereen zag beelden over vernielingen van grote delen van de stad. Onze Libanese GCL-vrienden deelden heel wat via facebook of whatsapp.
Ook de jezuïeten wereldwijd boden hulp aan. GCL-Libanon, qua grootte vergelijkbaar met Vlaanderen, vraagt (nog) geen specifieke hulp voor GCL zelf, maar wel voor alle ignatiaanse werken in Beiroet. Aangezien ook de Vlaamse jezuïeten hun hulp aanbieden, willen we graag jullie oproepen deze heropbouw te ondersteunen waarbij je eventueel 60% recupereert via fiscaal attest. Uniek dit jaar. Verder wensen we graag nog even 'Libanon als bijbels land' voor te stellen en de complexe problematiek waarin het land verzeild is geraakt. Enkele foto's en getuigenissen van Libanese GCL'ers brengen ons dicht bij hun realiteit.

Ann Sieuw

STEUN:

1. Steun **voedselbedeling en herstel van huizen** (met fiscaal attest voor giften vanaf 40€) via de volgende rekening:
   HUBEJE vzw
   IBAN: BE43 4352 0990 0101
   BIC: KREDBEBB
   Mededeling: "Beiroet Noodhulp“
2. Steun **geestelijke, pastorale bijstand en herstellingswerken** aan de gebouwen van de jezuïetenprovincie in Beiroet (zonder fiscaal attest) via de volgende rekening:
   Missieprocuur sJ, vzw
   IBAN: BE72 4352 2188 1116
   BIC: KREDBEBB
   Mededeling: "Beiroet hulp aan Jezuïeten"
3. Steun **Jesuit Refugee Service Beiroet** via de aankoop van een katoenen (duurzaam en ecologisch!) mondmasker aan €7 (verzending inbegrepen), gemaakt door de *Vrienden van Oude Abdij Drongen*: bestelling online via www.voad.be.
   Jesuit Refugee Service (JRS) heeft in Beiroet een sociaal centrum en een school waar ze op weg gaan met de meest kwetsbaren van de samenleving: de vluchtelingen.
   Op dit ogenblik telt Libanon het grootste aantal vluchtelingen per inwoner: meer dan 2 personen op 5 is vluchteling (vooral Syrische vluchtelingen)…
   De regionale kantoren van JRS, de kantoren op het platteland en het sociale centrum en de school van Burj Hammoud werden allemaal zwaar beschadigd, alle zijn ongeveer 1,5 km van het centrum van de explosie verwijderd.

Libanon: een bijbels land.

Libanon is een heilig land: het wordt vierenzeventig keer in de Bijbel genoemd; het embleem, de ceder, wordt daar honderddrie keer genoemd. Veel van de steden, waaronder Tyrus, Sidon, Sarepta (Sarafand) en Gebal (Jbeil-Byblos), zijn ook prominent aanwezig. Verschillende van zijn sites, waaronder de heilige vallei van Kadicha, Cana en Harissa, trekken elk jaar duizenden bezoekers en pelgrims. Christus ging zelf naar het land van de ceders: na de Farizeeën en de schriftgeleerden in Galilea te hebben vermaand, trok Jezus zich in feite terug in "het gebied van Tyrus en Sidon". Een Kanaänitische vrouw verlaat onmiddellijk dit gebied en smeekt hem om haar dochter te hulp te schieten "gehavend door de demon". Christus zei toen tegen haar: “O vrouw, groot is uw geloof! Laat het gebeuren zoals je wilt. De Libanese christenen schonken de wereld ook vier heiligen: Saint Maron, stichter van de Maronitische gemeenschap, Saint Charbel, Saint Rafqa en Saint Nehmetallah el-Hardini, om nog maar te zwijgen van uitzonderlijke mannen die al werden zalig verklaard, zoals de beroemde pater Jacques (Abouna Yaacoub), voorbeeldige priester en geweldige bouwer.

Complexe politieke, religieuze, economische en sociale problematiek.

Libanon krijgt het zwaar te verduren na de explosie in de haven van Beiroet. Want onderhuids spelen er veel problemen. “Het land krijgt crisis op crisis”, zegt arabist Leo Kwarten.
Leo Kwarten schetst op een heldere, korte manier de economische gevolgen van de explosie, de bankencrisis, de corruptie en het gebrek aan daadkracht door de corrupte regering die uit alle groeperingen van de bevolking is samengesteld.
“De enige hoop voor het land zijn de Libanezen zelf", zegt Kwarten over de bevolking die bekend staat als handelsrijk en ondernemend.

Lees de volledige tekst:
https://eenvandaag.avrotros.nl/item/waarom-de-explosie-in-beiroet-het-zoveelste-probleem-in-libanon-is/: leestijd: 3 minuten.

Getuigenissen uit GCL-Libanon

Bureau van Janet, dr. theologie aan de Université St-Joseph, GCL-lid.

Rita El Ramy, lid GCL-wereldteam (2003 – 2013), schrijft::

Dans notre vie on avait la possibilité de faire des choix, d'avoir un certain contrôle sur les circonstances quotidiennes. On pouvait planifier et entreprendre des initiatives.

Actuellement, au Liban je sens qu'on a perdu tout pouvoir, même le plus banal. On ne sait plus ce qui nous attend, que faire , quoi décider. .. C'est pourquoi, il est temps de mettre toute notre vie entre les mains du Seigneur et le laisser nous guider et nous faire marcher. Mettons en lui notre confiance et avançons avec lui au large.

Pamela, lid GCL-stuurgroep Libanon schrijft::

C'est l'hôpital où ma mère y était. Il est endommagé en entier. J'ai pris des photos de l'étage et de la chambre. Ma mère et mon frère sont sortis vivants et tous les autres malades et personnels. Beaucoup de blessés.

Gebed

Heer Jezus,
Wat zag u in onze zwakke kanten,
dat u besloot om ons ondanks alles
te roepen om mee te werken in uw zending?
We danken u dat u ons hebt geroepen
en wij smeken u dat u niet uw belofte vergeet
dat u met ons zult zijn tot het einde der tijden.
Vaak krijgen we het gevoel
dat we de hele nacht
tevergeefs gezwoegd hebben,
waarbij we, misschien, vergeten
dat u bij ons bent.
Wij vragen dat u uw aanwezigheid laat voelen
in ons leven en in ons werken:
vandaag, morgen,
en in de toekomst die voor ons ligt.
Vervul ons leven met uw liefde,
ons leven dat we in uw dienst hebben gesteld.
Neem weg uit ons hart het egoïsme
dat altijd denkt aan wat 'van ons' is en 'van mij'
ten koste van compassie en van vreugde.
Verlicht ons verstand en ons hart,
en vergeet niet
ons te laten lachen
als de dingen niet gaan zoals we willen.
Geef dat wij ons elke avond
en op onze levensavond
meer verbonden voelen met u, en beter in staat
om rondom ons telkens meer vreugde
en meer hoop te ontdekken.
We vragen u dit alles vanuit onze werkelijkheid:
wij zijn zwakke en zondige mensen,
maar wij zijn uw vrienden.
Amen.

Adolfo Nicolás sj,
Algemeen Overste van de Sociëteit van Jezus
2008 – 2016

GCL Wereld heeft nieuwe Geestelijk Begeleider
(E.A. Ecclesiastical Assistent)

De 'Kerkelijk Begeleider' voor GCL is officieel de Generaal van de Jezuïeten. Maar die laat zich voor deze taak steeds begeleiden door iemand die hij aanstelt. Deze aanstelling gebeurt in samenspraak met het Wereldbestuur die namen naar voor mag schuiven.
Zowel Cecilia Vanneste (vorig GCL-voorzitter) als Ivo Raskin en Ginette Van Bogaert die deelnamen aan het wereldcongres in Buenos Aires, waar ze hem leerden kennen, zijn heel enthousiast.
We stellen hem even aan u voor met de Engelse versie die we kregen. (Ann Sieuw, redactie)

José de Pablo wil be the new CLC World Vice-Ecclesiastical Assistant

On Friday, August 28, the Christian Life Community announced the appointment of José de Pablo, SJ as the new Vice-Ecclesiastical Assistant for the world. This appointment will take effect on September 1.

In a published letter, the community announces he profile of its new assistant, a Spanish Jesuit who will combine his dedication with his recent assignment to Manresa, where he will collaborate in he Sanctuary of Santa Cova during the time of celebration of the centenary of the conversion, Ignatius 500.

The main task entrusted to José de Pablo is to accompany the World CLC Executive Council in its discernment and decisionmaking processes. To this end he will participate in the bimonthly meetings of the World ExCo - which are held online - as well as the annual meeting of the Council. He will also participate in he next General Assembly - scheduled for 2023. As part of his role, he will be available, in contact and dialogue with the World Ecclesiastical Assistant (Father Arturo Sosa). He will also have to maintain a regular diafogue with the President and Executive Secretary of CLC. Finally, the Vice-Assistan is expected to help deepen CLC's institutional dialogue with the Society of Jesus, and to accompany CLC's relationship with the Decastery for the Laity, Family and Life.

We wish CLC the best of luck and we wish José the best of luck in accompanying this lay and Ignatian apostolic body in his mission and his following of Jesus.

Lidgeld werkjaar 2020-2021

Mogen we jullie vragen om het lidgeld voor dit werkjaar in orde te brengen?

We vragen **35€ per persoon**. Daarnaast zijn jullie vrij om zoals voorgaande jaren iets extra's te geven, volgens jullie eigen mogelijkheden. Tegelijk hebben we begrip voor mensen die minder kunnen betalen.

- een belangrijk deel (+/-12€) gaat naar de wereld-GCL. Dit bedrag hangt af van de levensstandaard van het land en is dus een vorm van solidariteit; daarnaast betalen we een kleinere bijdrage aan GCL-Europa.
- Voor de werking in Vlaanderen willen we stilaan meer aanbieden qua vorming, regionale activiteiten, jongeren. En dat willen we deels uit het lidgeld financieren om zo de deelnameprijs laag of gratis te houden.
- Tot slot willen we nog vermelden dat de leden van de stuurgroep een deel van de kosten voor de werking voor eigen rekening nemen (deelname GCL-congres, verplaatsingen stuurgroep, ...)